

Dosarul nr.2ra-563/21

Prima instanță - Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. : C. Prisăcari)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎN C H E I E R E

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gudumac Ion, reprezentat de
avocatul Țurcanu Igor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gudumac Ion către
Antonova Anna, intervenient accesoriu Direcția Asistența Socială și Protecția
Familiei Edineț cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2020 prin care s-a
respins apelul declar de Gudumac Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț,
sediul Central din 03 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2019, Gudumac Ion, s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată către Antonova Anna privind decăderea din drepturile
părintești.

În motivare, a reiterat că cu Antonova Anna s-a aflat în relații de concubinaj
din anul 2010 până în anul 2014 iar din această relație, s-au născut trei copii.

Reclamantul a indicat că, după destrămarea relației de concubinaj, copiii au
locuit o perioadă împreună cu mama lor, iar ulterior la 25 iunie 2015 aceasta a
plecat la lucru peste hotare și după 5 zile mama pârâtei Antonova Zinaida, i-a adus
copii și de atunci copiii se află la întreținerea și educația sa.

La 09 septembrie 2015, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de
chemare în judecata privind scutirea de la plata pensiei alimentare pentru
întreținerea copiilor minori, XXX, XXX și XXX și încasarea de la Antonova Anna
a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de ½ din toate veniturile lunare.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 31 martie 2016 s-a încasat de la
Antonova Anna pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXX, XXX și XXX în
mărime de ½ din toate veniturile lunare, începând cu 09 septembrie 2015.

Cu toate acestea, Antonova Anna, nu a efectuat nici o achitare în contul pensiei
alimentare, acumulând o restanță în mărime de 96 031,94 lei, ultima manifestând un
total dezinteres față de creșterea și educația copiilor.

Totodată, Inspectoratul de Poliție Edineț a pornit dosar de căutare pe numele

Annei Antonova, categoria căutării fiind debitor de pensie alimentară.

Direcția Asistența Socială și Protecția Familiei Edineț a fost stabilit faptul că, Antonova Anna manifestă iresponsabilitate față de copiii săi, lăsându-i în grija tatălui.

În avizul-concluzie, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Edineț a reiterat că Antonova Anna poate fi decăzută din drepturile de părinte în privința copiilor minori XXX, XXX și XXX.

Reclamantul a indicat că, Antonova Anna deja de câțiva ani nu contribuie cu nimic la educația și întreținerea copiilor săi minori, manifestă un total dezinteres față de creșterea și educația copiilor, nu-și asumă în nici un fel obligațiunile sale părintești.

Creșterea și educația copiilor este pusă doar în seama tatălui, iar mama nu se interesează de soarta și sănătatea copiilor, eschivându-se complet de la îndeplinirea obligațiilor părintești.

Reclamantul a solicitat decăderea din drepturile părintești a Annei Antonova, asupra copiilor minori XXX născută la XXX, XXX născută la XXX și XXX născut la XXX.

Ca temei de drept a invocat prevederile art. 67 lit. a) Codul Familiei.

Prin hotărârea Judecătoriai Edineț, sediul Central din 03 februarie 2020, cererea de chemare în judecată înaintată de Gudumac Ion, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

Instanța de fond a reținut că, reclamantul nu a probat în nici un fel starea de pericol iminent generat de acțiunile pârâtei, sau de eschivare intenționată, cu rea voință de la obligațiile părintești care ar justifica aplicarea celei mai dure sancțiuni din dreptul familiei în privința acestuia.

Reclamantul nu a probat eschivarea intenționată, fără justificare obiectivă de la exercitarea drepturilor părintești de a întreține copii astfel, lipsirea pârâtei de drepturile părintești fără motive temeinic justificate, care sunt expres prevăzute de lege, ar constitui în sine o lezare a dreptului Annei Anatonova la respectarea vieții private și de familie, garantat de Constituția RM.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 februarie 2020 Gudumac Ion, reprezentată de avocatul Igor Țurcanu a declarat apel solicitând casarea hotărârea Judecătoriai Edineț, sediul Central din 03 februarie 2020 și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2020, s-a respins cererea de apel depusă de Gudumac Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Edineț, sediul Central din 03 februarie 2020.

La 25 ianuarie 2021, Gudumac Ion, reprezentat de avocatul Țurcanu Igor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Ca temei de drept recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare deoarece au interpretat eronat prevederile art.67 lit. a) din Codul familiei.

În cadrul examinării cauzei în fond au fost prezentate probe pertinente care au demonstrat faptul că mama nu își onorează obligațiunea de întreținere a copiilor, ultima are o atitudine total neglijentă față de educarea și creșterea copiilor.

Prevederile art.67 lit. a) din Codul familiei reglementează clar că, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei alimentare.

Recurentul a indicat că și autoritatea tutelară prin aviz a stabilit că, mama Antonova Anna, a abandonat copiii săi de vârstă fragedă, și nu se interesează de ei din anul 2015.

Certificatul eliberat de Inspectoratul de Poliție Edineț confirmă faptul că, este pornit dosar de căutare deoarece Antonova Anna nu achită pensia alimentară copiilor săi și a acumulat o datorie în mărime de 96031,94 lei.

Din anul 2015 și până în prezent intimata nu a manifestat dorința de a participa la educarea și dezvoltarea intelectuală, spirituală a copiilor săi, deopotrivă ultima nici nu manifesta dorința de a se întâlni, de a-și vedea copiii săi.

Prin abandonarea copiilor săi în vârstă fragedă, intimata creează stare de stres, neliniște și tulburări emoționale copiilor săi, ceea ce în mod inevitabil aduce atingeri la dezvoltarea și starea psihologică a copiilor.

În opinia recurentului în circumstanțele respective, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea materială, iar soluția acestora este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 octombrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a indicat că a recepționat decizia instanței de apel motivată la 24 noiembrie 2020.

Cererea de recurs a fost declarată la 25 ianuarie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 02 martie 2021, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, nefiind recepționat și returnat instanței cu inscripția plecat (f.d. 142).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9

octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gudumac Ion, reprezentat de avocatul Țurcanu Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gudumac Ion, reprezentat de avocatul Țurcanu Igor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari